

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2019

תמ"ש 27854-03-19 א.פ.ל. נ' ס.ל.

1

בפני כב' השופט נמרוד פלקס, סגן הנשיא

א.פ.ל.

התובע

ע"י ב"כ עוה"ד מאיה חונגר

נגד

ס.ל.

הנתבעת

ע"י ב"כ עוה"ד תאנה אקרמן

2

פסק דין

1. תביעה על פי חוק אמנת האג (החזרת ילדים חטופים), התשנ"א - 1991 (הוראות התוספת לחוק האמור תקראנה להלן - "האמנה"), אשר הוגשה ע"י התובע (להלן - "האב") כנגד הנתבעת (להלן - "האם") להחזרת ילדיהם הקטינים לארה"ב. התביעה הוגשה לבית משפט זה ביום 12.3.19, שנה לאחר עזיבת הקטינים והאם את ארה"ב.
2. הצדדים נישאו בארה"ב בשנת 2006, העתיקו את מגוריהם לישראל במחצית שנת 2013, שבו להתגורר בארה"ב במחצית שנת 2016, ואזי ביום 12.3.18 יצאו האם והקטינים את ארה"ב והגיעו לישראל למחרת היום.
3. מנישואי הצדדים נולדו חמשת הקטינים, אשר הגדולה בהם בת כאחת עשרה וחצי שנים, במועד כתיבת שורות אלה, ואילו הקטן בן כחמש שנים. ארבעת הילדים הגדולים נולדו בארה"ב, ואילו הבן הקטן נולד בישראל. האם והילדים אזרחי ישראל וארה"ב גם יחד, ואילו האב אזרח ארה"ב. ראו: עמ' 34 - 36 לפרוטוקול הדיון מיום 21.3.19.
4. מספר חודשים לאחר הגעת האם והקטינים לישראל כאמור, בראשית חודש יולי 2018 פנתה האם אל בית משפט זה בבקשה ליישוב סכסוך, אשר מכתבי הבי דין שהוגשו בה עולה, כי תכליתה היה להביא את האב לשאת במזונות הקטינים. בסוף אותו החודש נעתר בית המשפט לבקשת האם לקיצור תקופת עיכוב ההליכים, ומיד לאחר מכן הגישה האם כנגד האב תביעה לחיובו במזונות הקטינים. עוד בשלהי חודש יולי 2018 נעתר בית המשפט לבקשת האם להמצאת תביעת המזונות לאב, מחוץ לתחום השיפוט,

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2019

תמ"ש 27854-03-19 א.פ.ל. נ' ס.ל.

- 1 אך עד כה טרם עלה בידי האם לעשות כן (אם כי דומה שהאב ידע גם ידע על דבר הגשת
2 התביעה. ראו עדות ב"כ האמריקאי של האב בעמ' 7 לפרוטוקול הדיון מיום 21.3.19).
- 3
4 5. ביום 15.8.18 הגיש האב אל בית המשפט בארה"ב תביעה לגירושין, לקביעת משמורת
5 הקטינים ולהחזרתם לארה"ב. לאחר שהאם לא התייצבה למספר דיונים בבית המשפט
6 בארה"ב, אשר נקבעו לשם דיון בתביעות האב, ולאחר שהשופטת הדנה בתביעות אלו
7 שוחחה עם האם טלפונית והבהירה לה, כי עליה להתייצב לדיון בארה"ב, הורה בית
8 המשפט בארה"ב, ביום 5.2.19, על פי צד אחד, שעל האם להשיב את הקטינים לארה"ב
9 וכי לאב משמורת זמנית על הקטינים.
- 10
11 6. על אף שהצדדים העלו אי אלו טענות נוספות הרי, שבסופו של יום מיקדו את מחלוקתם
12 בסוגייה אחת, היא: טענת האם להתקיימות החריג הקבוע בסעיף 13(א) לאמנה, הוא:
13 הסכמת האב למעבר הקטינים לישראל, אי הפעלת זכויות המשמורת הנתונות לו בעת
14 מעבר הקטינים כאמור, או השלמתו עם המעבר לאחר מעשה. סבורני, כי האם הרימה
15 את הנטל המוטל עליה להוכיח את התקיימות החריג האמור, ולפיכך יש לדחות את
16 תביעת האב. אבאר.
- 17
18 7. האמנה ביקשה להתמודד עם התופעה של חטיפות ילדים ממדינה למדינה. האמנה
19 מתייחסת לשני סוגי מקרים: חטיפה ואי החזרה. מטרת האמנה לפי סעיף 1(א) לה היא
20 להבטיח החזרה מיידית של ילדים אשר הורחקו שלא כדין אל מדינה מתקשרת או לא
21 הוחזרו ממנה. ראו גם: הוראת סעיף 3 לאמנה. האמנה נועדה ליתן סעד מהיר ויעיל,
22 בבחינת "עזרה ראשונה" או "מסלול מהיר", להחזרת הילד החטוף למדינה ממנה
23 נחטף, כאשר שאלות המשמורת תתברר בבית המשפט המוסמך באותה מדינה. ראו:
24 ע"א 7206/93 גבאי נ' גבאי, פ"ד נא(2) 241, 251 (1997) (להלן - "עניין גבאי"); ע"א
25 5532/93 גונזבורג נ' גרינוולד, פ"ד מט(3) 287, 292 (1995) (להלן - "עניין גונזבורג").
26 בסיסו של כלל זה, העיקרון של כיבוד הדדי של המדינות המתקשרות באמנה וכן
27 העיקרון של טובת הילד, באשר משמעות החטיפה היא ניתוק הקטין מההורה השני.
28 ראו: עניין גונזבורג בעמ' 294 ובעמ' 298; רע"א 3052/99 שבח נ' שבח (1999). ההנחה
29 הכללית היא, שטובת הילד מחייבת שלא יוברח על ידי אחד ההורים, וטובת הילד
30 מחייבת החזרתו למשמורת ההורה במדינה בה נחטף. ראו: עניין גבאי.
- 31
32 8. לכלל ההחזרה לעיל מספר חריגים המעוגנים בסעיפים 12 - 13 ו - 20 לאמנה,
33 ובהתקיימם נתון לבית המשפט שיקול הדעת האם להורות על החזרת הילד למקום
34 מגוריו. חריגים אלו התפרשו בפסיקה על דרך הצמצום ובאופן דווקני, מהחשש שלא
35 תרוקן האמנה מתוכנה עקב שימוש גורף בחריגים והפיכתם לכלל. ראו: עניין גונזבורג
36 בעמ' 295; עניין גבאי בעמ' 256. כן נקבע, כי נטל ההוכחה להתקיימות החריגים רובץ

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2019

תמ"ש 27854-03-19 א.פ.ל. נ' ס.ל.

- 1 על החוטף. ראו: ע"א 1372/95 **סטגמן נ' בורק**, פ"ד מט(2) 431, 438 (1995); בע"מ
2 2338/09 **פלונית נ' פלוני** (2009).
- 3
4 9. מלשון סעיף 3 לאמנה עולה, כי תנאי מקדמי לתחולת כלל ההחזרה הוא שהופרו זכויות
5 משמורת לפי הדין במקום מגוריו הרגיל של הקטין וכי בעת אי ההחזרה הופעלו אותן
6 זכויות משמורת או שהיו מופעלות אלמלא אי ההחזרה. ראו: ע"א 870/94 **ברבי נ' ברבי**
7 (1994); בע"מ 741/11 **פלונית נ' פלוני** (2011) (להלן - "**עניין פלונית**") בפסקה 11
8 לחו"ד השופטת ארבל. כחטיפה תחשב בכל מקרה בו הועברו ילדים ממדינה למדינה
9 בניגוד להסכמתו של ההורה שלו הזכות להסכים או שלא להסכים לכך והסכמתו לא
10 ניתנה. ראו: ע"א 5271/92 **פוקסמן נ' פוקסמן** (1992). הדין הוא איפוא, כי אי קבלת
11 הסכמת ההורה השני להוצאת הילד לחו"ל, או אי מתן רשות בית המשפט, לפי העניין,
12 הופכת את ההוצאה להרחקה שלא כדין. ראו: עניין גונזבורג בעמ' 300, בש"א 1648/92
13 **טורנה נ' משולם**, פ"ד מו(3) 38 בעמ' 46-47 (1992).
- 14
15 10. בשולי הדברים יאמר, כי חרף טענת ב"כ האם בחצי פה, אין מחלוקת ממשית שמקום
16 מגוריהם הרגיל של הקטינים, עובר למעברם לישראל כאמור, היה בארה"ב. מסקנה זו
17 עולה בקנה אחד הן עם "האסכולה הכוונתית", היא התפיסה שיש לפרש את המונח
18 "מקום מגוריו הרגיל של הקטין" - בסעיף 3 לאמנה - בהתאם לכוונת הצדדים באשר
19 לשהייה בארה"ב; והן עם "האסכולה העובדתית", הבוחנת את מקום המגורים בפועל
20 עובר למעבר הקטינים לישראל. ראו: סעיף 9 לפסק דינו של השופט הנדל בע"מ
21 7784/12 **פלונית נ' פלוני** (2013); עניין פלונית בפסקאות 12 - 13 לחו"ד השופטת
22 ארבל. שהרי, אין חולק, כי הצדדים שבו לארה"ב מישראל בהסכמה ללא כוונה לשוב
23 לישראל, בתוך פרק זמן מוגדר. כאמור, המחלוקת היא שמא לימים הסכים או השלים
24 האב עם מעבר הקטינים לישראל.
- 25
26 11. הריג בדבר "הסכמה" או "השלמה" מתבקש מעצם התכלית המונחת ביסוד האמנה,
27 היא החזרתם המהירה של ילדים שנחטפו ובכך להבטיח את זכות המשמורת שנקבעה
28 בעבר. האמנה מעניקה עזרה ראשונה להשבת המצב לקדמותו. עזרה ראשונה זו אינה
29 חיונית מקום שההורה שזכות המשמורת שלו נפגעה מסכים או משלים עם מעשה
30 החטיפה. סעיף 13(א) לאמנה מבחין בין הסכמה להשלמה. הסכמה ניתנת מראש.
31 השלמה נעשית בדיעבד. הסכמה והשלמה יכול שיהיו במעשה או במחדל. הן יכולות
32 להיעשות בכל צורה (בכתב, בעל-פה ובהתנהגות). הסכמה והשלמה הן אפקטיביות רק
33 אם הן נעשות מתוך מודעות לנתונים הענייניים. אובייקט ההסכמה או ההשלמה היא
34 זכות המשמורת או הביקור. הורה "מסכים" להרחקת ילד או "משלים" עם אי-החזרתו
35 כאשר ניתן להסיק מהתנהגותו כי הוא מוותר על הגשמה דחופה של זכות המשמורת או
36 הביקור.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2019

תמ"ש 27854-03-19 א.פ.ל. נ' ס.ל.

- 1
2 12. "הסכמה" או "השלמה" לעניין סעיף 13(א) לאמנה היא פעולה משפטית חד-צדדית,
3 הדורשת לשם שכלולה קליטה אצל ההורה האחר. היא מבוססת על רצונו הסובייקטיבי
4 של ההורה המוצא את ביטויו החיצוני בהתנהגותו. היא משתכללת כאשר היא נקלטת
5 אצל ההורה האחר, תוך שהוא מודע לכך שההורה ה"נחטף" מוותר על שינוי הסטטוס
6 קוו. על-כן, אם ההורה ה"נחטף" סובר כי ההורה ה"נחטף" אינו מוותר על שינוי
7 הסטטוס קוו, הוא לא יוכל לטעון להסכמת אותו הורה או להשלמתו, גם אם הסכמה
8 או השלמה כאלה עשויות להתפרש בעיניו של האדם הסביר. טענה זו תעמוד גם בניגוד
9 לעקרון תום-הלב.
- 10
11 13. לעניין חריג ההסכמה, שעניינו קודם למעשה ההרחקה, או החטיפה, השאלה אינה אם
12 ברגע נתון הסכים ההורה ה"נחטף" לנוכחות הילד החטוף בארץ שאליה הוא נחטף.
13 השאלה היא אם ההורה ה"נחטף" הסכים לסטטוס קוו החדש שנוצר, באופן שהוא
14 ויתר על זכותו להשבה מיידית של הילד למקום מגוריו הרגיל. רבים הם המקרים שבהם
15 הורה "נחטף" הדואג לטובת הילד, מסכים לכך שהילד ילך לגן ילדים או לבית ספר כל
16 עוד מאמצי ההורה להשבת הילד נמשכים. הסכמה כזו לשהות הילד בארץ שאליה נחטף
17 אינה הסכמה לסטטוס קוו החדש שנוצר, ואין לראות בה ויתור על הגשמה לאלתר של
18 זכות המשמורת או של הביקור הנתונה לו על-פי האמנה.
- 19
20 14. "השלמה" היא הבעת רצון של ההורה ה"נחטף", לאחר מעשה החטיפה, להמשכת
21 הסטטוס קוו, תוך ויתור על החזרה לאלתר של המצב לקדמותו. לעתים ה"השלמה"
22 מתבטאת ב"התנהגות" חד-פעמית ומפורשת, כגון חתימה על הסכם עם ההורה
23 ה"נחטף" בדבר אי-החזרת הילד. לעתים ה"השלמה" היא משתמעת, והיא פרי
24 התפתחות הדרגתית ברצף של אירועים, המגיע, בשלב מסוים, לידי השתכללות
25 ההשלמה. על בית-המשפט "לפרש" את הנתונים המשתמעים השונים ברצף הזמן, תוך
26 שעליו להשיב על השאלה, אם ניתן לראות בהתנהגות ההורה ה"נחטף" ויתור על זכותו.
27 עצם ההימנעות מפנייה לבית-המשפט, היא כשלעצמה, אינה שקולה כנגד השלמה.
- 28
29 15. השלמה היא החלטה מודעת לוותר על זכות החזרה המיידית הנתונה להורה
30 ה"נחטף". ניהול משא ומתן בתום-לב אינו מתיישב, בדרך-כלל, עם ויתור שכזה. בעניין
31 זה יש לציין כי על-פי האמנה, חובת ההשבה חלה אם טרם חלפה שנה מתאריך החטיפה
32 ועד למועד הפנייה לרשות המדינה שבה נמצא הילד. אם חלפה השנה, תצווה הרשות
33 השיפוטית על החזרת הילד, "זולת אם הוכח כי הילד השתלב כבר בסביבתו החדשה".
34 זאת ועוד: לעתים נעשים סידורים על-ידי ההורה ה"נחטף" להקלת השהייה בישראל
35 של הילד. נמצא מקום מגורים מתאים; הילד רוכש חברים; הוא נרשם לגן או לבית
36 ספר. "סידורים" אלה דורשים "פרשנות". יש לבחון אם הם ביטוי לרצון ההורה לוותר

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2019

תמ"ש 27854-03-19 א.פ.ל. נ' ס.ל.

- 1 על החזרתו המיידית של הילד למקום מגוריו הרגיל, או שמא הם ביטוי לדאגה לילד
2 בתקופת הביניים, עד שתוסדר החזרת הילד, בלא שיש בכך ביטוי לרצון ויתור כלשהו.
3 הנטל בעניין זה מוטל על הטוען לוותר על זכות ההשבה.
4
5 16. לאחר שנתגבשה השלמה, אין ההורה המשלים המעוניין לחזור בו מהשלמתו, יכול
6 לבטל את ההשלמה שהשתכללה למפרע, שכן הזמן של "כיבוי הדליקה" ו"העזרה
7 הראשונה" כבר חלף. במצב כזה, החובה להורות על החזרה לאלתר של הקטין למקומו
8 אינה קמה לתחייה, אלא היא בגדר שיקול-דעתו של בית-המשפט. ראו: עניין גבאי בעמ'
9 256 - 259; רע"א 7994/98 דגן נ' דגן, פ"ד נג(3) 254 (1999); בע"מ 8540/11 פלוני נ'
10 פלונית (2011); עניין פלונית בפסקאות 17 - 24 לחוו"ד השופטת ארבל; ע"א 473/93
11 ליבוביץ נ' ליבוביץ, פ"ד מז(3) 63 (1993).
12
13 17. נקודת המוצא היא, כי על פי דין ארה"ב אכן הופרו זכויות המשמורת של האב. כאמור,
14 בית המשפט בארה"ב קבע על פי צד אחד, שעל האם להשיב את הקטינים לארה"ב. איני
15 מביע דעתי מה היה עשוי לקבוע בית המשפט בארה"ב, אילו הייתה האם, או היה מי
16 מטעמה, מתייצב לדיון וטוען טענותיה, לרבות הטענה בדבר הסכמת האב ליציאת
17 הקטינים מארה"ב. בין כך ובין כך, בעת הזו קיימת החלטה של ערכאה שיפוטית
18 מוסמכת בארה"ב, המלמדת על כך שזכויות המשמורת של האב הופרו. בנסיבות אלו יש
19 לבחון שמא מתקיים חריג לכלל הקבוע באמנה, כי יש להורות על השבת הקטינים
20 לארה"ב.
21
22 18. השאלה האם התקיים חריג ההסכמה או ההשלמה - הם החריגים הנטענים במקרה דנן
23 - היא בראש ובראשונה שאלה עובדתית, אשר יש להכריע בה בהתאם לראיות שבפני
24 בית המשפט. הראיות שבפני בית המשפט במקרה דנן הן: כתבי בי דין שהוגשו בבית
25 משפט זה ובבית המשפט בארה"ב, עדות בא כוחו האמריקאי של האב, עדות האם
26 ואחותה, ומספר ראיות חפציות אותן אזכיר בהמשך הדברים. ודוק, בולטת בהעדרה
27 עדות האב. זה בחר שלא להעיד בהליך דנן, ולא נתן כל טעם למחדלו.
28
29 19. מפרוטוקול דיון ההוכחות והסיכומים בעל פה עולה, כי אף באת כוחו הישראלית של
30 האב הופתעה ממחדלו זה. על אף שהוכנו מבעוד מועד האמצעים לשמיעת עדות האב
31 בדרך של היוועדות חזותית, לא טרח האב להגיע אל משרד בא כוחו בחו"ל ולהשמיע
32 את גרסתו העובדתית. בא כוחו האמריקאי של האב טען בעלמא כי, האב "לא יכל
33 להגיע היום. זה סיפור ארוך. אבל זה היה בלתי אפשרי למרות שהוא מאד רצה להיות
34 פה עכשיו בשביל להעיד". ראו: עמ' 2 לפרוטוקול הדיון מיום 21.3.19. מה טעמה של
35 אותה מניעה? סתם בא כוח האב ולא פירש. לא זו אף זו, שהאב לא ביקש לדחות את
36 מועד הדיון, בכדי לאפשר לו להעיד.

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2019

תמ"ש 27854-03-19 א.פ.ל. נ' ס.ל.

- 1
2 20. נבחן איפוא את הטענות לקיומם של חריגי ההסכמה וההשלמה נוכח הראיות שהובאו
3 בפני בית המשפט. זאת תוך שימת לב לכך שמחדל האב להתייצב ולהשמיע גרסתו, בין
4 פיזית בבית המשפט, ובין באמצעות היוועדות חזותית, פועל לחובתו. הדברים יפים על
5 אף הדרישות המקלות שבתקנה 295ט לתקנות סדר הדין האזרחי, תשמ"ד - 1984.
6 השוו: עמ"ש (י-ם) 23688-07-14 פלוני נ' אלמונית (2014); רמ"ש (ב"ש) 17660-03-11
7 ד.ב. נ' י.א.כ. (2011).
- 8
9 21. גרסת האם, האמינה בעיני, היא, כי הקטינים והאם עזבו את ארה"ב ועברו להתגורר
10 בישראל בידיעת ובהסכמת האב. האב אמנם מיאן לרכוש עבורם כרטיסי טיסה, אך
11 היה מודע לכך שרכישתם תמומן על ידי אבי האם. האב אף ידע היטב, שנרכשו
12 כרטיסים לכיוון אחד בלבד, והוא אף רכש עבור האם והקטינים, במיוחד, את אחת
13 המזוודות ששימשה אותם לנסיעתם לישראל. האב סייע לאם ולקטינים להתארגן
14 לנסיעתם, ונפרד מהם יום קודם, בטרם יצא לעבודתו. ראו: עמ' 25, 38, 40 לפרוטוקול
15 הדיון מיום 21.3.19.
- 16
17 22. כשבוע קודם ליציאתם את ארה"ב, האם הודיעה לבית הספר בו למדו הקטינים, כי אלו
18 עוברים להתגורר בישראל לצמיתות. אף האב אישר בפני בית הספר, כחודש לאחר
19 הגעת הקטינים לישראל, כי אלו עברו להתגורר בישראל לצמיתות. לאחר הגעת
20 הקטינים לישראל, התכתב האב עם אחות האם, והביע כוונתו להצטרף אל האם
21 והקטינים בישראל, למטרת מגורי קבע.
- 22
23 23. לימים שינה האב דעתו, והחליט להישאר להתגורר בארה"ב. כשהבין האב, כי האם
24 דורשת שיישא במזונות הקטינים, ולאחר שהאב אף ניסה לשלם אי אלו סכומים על
25 חשבון מזונות הקטינים, שינה האב טעמו, ובניסיון להתחמק מתשלום המזונות, החל
26 לנסות להציג מצג כאילו הקטינים נחטפו, והוא מעולם לא הסכים לכך. ראו: עמ' 29
27 רישא לפרוטוקול הדיון מיום 21.3.19.
- 28
29 24. גרסתו העובדתית של האב, אשר למעשה אינה נתמכת בכל ראייה ממשית, מעוררת
30 קושי. האב ניסח כתב תביעתו באופן המזמין את המסקנה, כאילו האם והקטינים יצאו
31 את ארה"ב ללא ידיעתו. ראו: סעיף 4 לכתב התביעה. ודוק, האב אינו טוען זאת
32 במפורש, אלא מנסח את תביעתו בלשון: "ביום 12.3.18 טסה הנתבעת יחד עם הילדים
33 לישראל בזמן שהתובע היה בעבודה".
- 34
35 25. האם מצדה העידה, כי עת התגוררו הצדדים והקטינים בארה"ב (לאחר שובם לשם
36 בשנת 2016) התגלעו קשיים במערכת היחסים המשפחתית בכלל והזוגית בפרט. ראו:
37 עמ' 20, 22-23, 31-33, 36-37 לפרוטוקול הדיון מיום 21.3.19. אזי גמרה האם אומר

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2019

תמ"ש 27854-03-19 א.פ.ל. נ' ס.ל.

- 1 לעבור להתגורר בישראל יחד עם הילדים, ואילו האב לא חפץ לעבור אף הוא להתגורר
2 בישראל. לאחר שהביעה האם את כוונתה בפני האב אמר לה האחרון, כי לעת הזו אין
3 בכוונתו לעבור להתגורר בישראל, אך ייתכן וישנה דעתו בעתיד. לאור זאת סוכס, כי
4 האם והקטינים יטוסי לישראל והאב יודיע להם את כוונותיו לאחר מכן. לצדדים היה
5 ברור, כי ככל שיבחר האב שלא להצטרף לאם בישראל, הרי שפניהם לגירושין. ראו: עמ'
6 23 - 25, 28 לפרוטוקול הדיון מיום 21.3.19. גרסתה זו של האם עולה בקנה אחד עם
7 גרסתה שפורטה בכתב תביעתה למזונות, אשר הוגש כאמור עוד קודם פתח האב
8 בהליכים משפטיים בארה"ב, וכתשעה חודשים טרם הגיש האב את תביעתו דנן.
9
10 26. האם תכננה מבעוד מועד לעבוד בישראל, ועוד כאשר הייתה בארה"ב תיאמה מועד
11 לראיון עבודה בישראל, מיד לאחר שתגיע לכאן. האב היה מודע לכך, ואף נכח עת
12 קיימה האם שיחה טלפונית, במהלכה תואם מועד לאותו ראיון עבודה. האב אף הביע
13 באוזניה ובאוזני אביו, אשר היה באותה העת יחד עם הצדדים במסעדה, את שמחתו, כי
14 האם מתעתדת לעבוד. ראו: עמ' 26 לפרוטוקול הדיון מיום 21.3.19.
15
16 27. האם אף הודיעה כאמור לבית ספרם של הילדים, כי אלו עוברים להתגורר בישראל
17 לצמיתות. מכתב בית הספר, מיום 18.4.18, מלמד, כי הודעת האם לבית הספר ניתנה
18 עוד ביום 7.3.18 - מספר ימים קודם לעזיבת הילדים את ארה"ב. ממכתב זה אף עולה,
19 כי מי מאנשי צוות בית הספר שוחח טלפונית עם האב, ביום 16.4.18, אשר אישר באזני
20 אשת הצוות, כי אכן הילדים עברו להתגורר בישראל לצמיתות.
21
22 28. ב"כ האמריקאי של האב אמנם הביע תמיהות באשר למכתב האמור, אך האב ובא כוחו
23 נמנעו מלהביא ראיה כלשהי המלמדת, כי המכתב אינו אותנטי. למעשה האב אף לא
24 טען, שהמכתב אינו אותנטי או שהכתוב בו אינו נכון. הדעת נותנת, כי בהיות האב
25 בארה"ב היה בידו, או בידי בא כוחו, לפנות בקלות רבה אל בית הספר ולבחון האם
26 המכתב אינו אותנטי, או אינו מדויק. האב לא טען, כי ניסה לעשות כן.
27
28 29. אף התכתבויות האב עם אחות האם, אשר לא נטען, כי אינן אותנטיות או מדויקות,
29 תומכות בגרסת האם, לפיה האב הסכים למעבר הקטינים לישראל, ואף שקל לבוא אף
30 הוא לישראל - בין לביקור ובין למגורי קבע. כך בראשית חודש אפריל 2018, כתב האב
31 לאחות האם, כי באם יבוא לישראל הוא עלול להיעצר לשאלות, מפאת חוב שהותיר
32 אחריו בישראל. עוד התכתב האב עם אחות האם באשר לאפשרות שישלח מכולה
33 מארה"ב לישראל, ואילו האחות כתבה לו, כי בטרם ישלח מכולה עם מטען כדאי
34 שהצדדים ישכרו למגוריהם בית גדול יותר. ראו: עמ' 39 - 41 לפרוטוקול הדיון מיום
35 21.3.19.
36

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2019

תמ"ש 27854-03-19 א.פ.ל. נ' ס.ל.

- 1 30. אף אם אניח, בניגוד לגרסת האם - לה הנני מאמין - כי יציאת הילדים את ארה"ב
2 לצמיתות הייתה שלא בהסכמת האב, או למצער שהאב הסכים ליציאתם לביקור קצר
3 מועד, אך לא הסכים ליציאתם לצמיתות - הרי, שתוכן המכתב האמור מלמד, כי לכל
4 המאוחר ביום 16.4.18, הבין האב, כי מעבר הילדים לישראל הוא לצמיתות.
5
6 31. התנהלות האב מלמדת למצער על השלמה למעבר הילדים לישראל. אף אם אניח, כי
7 האב ציפה, או קיווה, שהילדים והאם ישובו לארה"ב, לאחר חג הפסח (מחצית אפריל
8 2018), כנטען בסעיף 4 לכתב התביעה, לא ניתן כל טעם מדוע זה המתין האב עד ליום
9 15.8.18 בטרם פנה אל בית המשפט בארה"ב בתביעה להשבת הקטינים.
10
11 32. בא כוחו האמריקאי של האב העיד, כי האחרון שכר את שירותיו ביום 12.6.18, לאחר
12 שזמן מה קודם לכן התעניין האב באשר לשכירת שירותי עורך דין זה או אחר. ראו: עמ'
13 5 לפרוטוקול הדיון מיום 21.3.19. מדוע זה המתין האב כחודשיים עד שפנה לשכור
14 שירותי עורך דין, מקום בו הבין עוד בחודש אפריל 2018, כי הילדים עברו להתגורר
15 בישראל לצמיתות. לא זו אף זו, שלא הובהר מדוע זה התמהמה האב בפנייתו אל בית
16 המשפט בארה"ב משך חודשיים נוספים, והגיש תביעותיו שם רק במחצית חודש
17 אוגוסט 2018.
18
19 33. אכן בא כוחו האמריקאי של האב העיד, כי הגשת התביעה הנוכחית, אל בית משפט זה,
20 נתקלה בקשיים. זאת היות וקודם לכן פנה בא כוחו האמריקאי של האב אל משרד
21 המשפטים הישראלי ואל משרד החוץ האמריקאי. ראו: עמ' 6 - 7 לפרוטוקול הדיון
22 מיום 21.3.19. אף אם אניח, שהגשת תביעה זו, אשר מנקודת מבטו של האב הוגשה
23 במדינה זרה, בה אינו נוכח (על אף שבפועל זכה לייצוג בהליך הנוכחי מאת הלשכה
24 לסיוע משפטי), מעוררת קושי - אין בהנחה זו כדי להסביר מדוע זה התמהמה האב
25 בהגשת תביעתו לבית המשפט בארה"ב משך חודשים כה רבים.
26
27 34. עדות בא כוחו האמריקאי של האב בעלת משקל מועט בלבד, בכל הנוגע להסכמת האב
28 מלכתחילה - ואף באשר להשלמתו עם מעבר הקטינים לישראל מהווה עדות זו משום
29 עדות מפי השמועה בלבד. עורך הדין העיד, כי לא הכיר את האב קודם ליציאת
30 הקטינים את ארה"ב, ולמעשה אף לא בסמוך לאחר מכן. עורך הדין החל לייצגו כאמור
31 רק כשלושה חודשים לאחר צאת הקטינים את ארה"ב, אם כי העיד שהאב פנה אליו
32 בשלב מסוים קודם לכן, אך לא פירט מתי נעשתה אותה פנייה ומה היה תוכנה.
33
34 35. עורך הדין העיד, כי התרשם שהאב עצוב מפאת ריחוקו מהאישה והקטינים וניתוקו
35 מהם כואב לו עד מאד. ודוק, עורך הדין ידע להעיד אך על התרשמותו מדברים אותם
36 סיפר לו האב, אך כאמור אין אלו דברים הידועים לו מידיעה אישית, ואף לא דברים

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2019

תמ"ש 27854-03-19 א.פ.ל. נ' ס.ל.

- 1 שנאמרו לו על ידי האב בסמוך ליציאת הקטינים את ארה"ב, אלא מספר חודשים לאחר
2 מכך.
3
4 36. במהלך עדותו העלה עורך הדין האמריקאי טענה נוספת, לפיה האם בחרה לברוח
5 מארה"ב יחד עם הקטינים, נוכח הליך בדיקה שבוצע בעניינה על ידי רשויות הרווחה
6 בארה"ב. טענה זו לא נתמכה בראיה כלשהי, ואילו האם דווקא ידעה להסביר את
7 הדברים. כך הסבירה האם, כי בנם הקטן של הצדדים יצא לבדו את הבית ושוטט
8 ברחוב, עת היה תחת השגחת האב דווקא, אשר לא שם ליבו ליציאת הבן מהבית
9 כאמור. האם תכננה לצאת את ארה"ב עוד קודם לסיום בדיקת רשויות הרווחה, אך
10 המתינה עם יציאתה עד לסיום אותה בדיקה. ראו: עמ' 30 - 31, 40 לפרוטוקול הדיון
11 מיום 21.3.19.
- 12
13 37. מכל המקובץ עולה, כי עלה בידי האם להוכיח שהאב הסכים למעבר הקטינים להתגורר
14 בישראל לצמיתות, או למצער השלים עם מעבר זה. מסקנה זו עולה בראש ובראשונה
15 מעדותה האמינה של האם, המלמדת על הסכמה פוזיטיבית של האב - אשר הובעה בפני
16 האם ואחרים. עדות זו נתמכת בהתנהגות האב, אשר המתין שנה עד פנייתו אל בית
17 משפט זה. פנייה, אשר באה ככל הנראה אך לשם ניסיון להתחמק מתשלום מזונות
18 הקטינים, לאחר שנתבע לעשות כן.
- 19
20 38. הסכמת האב, ולמצער השלמתו, נלמדת אף מראיות חפציות, המלמדות על כך שהאב
21 היה מודע היטב למעבר הקטינים להתגורר בישראל מגורי קבע, לכל המאוחר כחודש
22 לאחר שעזבו את ארה"ב. חרף מודעותו זו, התמהמה האב בפנייתו אל עורך דין משך
23 כשלושה חודשים, התמהמה בפנייתו לערכאות בארה"ב משך כחמישה חודשים,
24 וכאמור פתח בהליכים על פי האמנה רק שנה לאחר יציאת הקטינים את ארה"ב.
- 25
26 39. בשולי הדברים יאמר, כי האב אף הציג בפני האם מצג כאילו בדעתו לשאת במזונות
27 הילדים. בא כוחו האמריקאי של האב שלח אל האם, בחודש אוגוסט 2018, המחאות
28 לתשלום דמי מזונות (המחאות), אשר נפלו בהן אי אלו פגמים, אשר מנעו את פירעונן.
29 המחאות אלו נשלחו לאחר שהאם הגישה את תביעתה למזונות, אל בית משפט זה. האב
30 סירב לשלוח המחאות תקינות חלף ההמחאות הפגומות שנשלחו כאמור. ראו: עמ' 12,
31 33 - 34 לפרוטוקול הדיון מיום 21.3.19. התנהלותו זו של האב תומכת אף היא
32 במסקנה, כי תכלית תביעתו זו היא הימנעות מתשלום מזונות, להבדיל מרצונו האמיתי
33 בשוב הקטינים לארה"ב, ואי הסכמתו למעברם לישראל מלכתחילה.
- 34
35 40. מטענות האם, אשר לא נסתרו, עולה, כי הילדים השתלבו בישראל. הם לומדים כאן
36 במוסדות חינוכיים. האם, אשר הייתה המטפלת העיקרית בילדים אף עת התגוררו
37 בארה"ב, זוכה בישראל לתמיכה משפחתית, לה לא זכתה בארה"ב. האב כמעט ולא נטל

בית משפט לענייני משפחה בירושלים

27 מרץ 2019

תמ"ש 27854-03-19 א.פ.ל. נ' ס.ל.

- 1 כל חלק בטיפול בילדים בארה"ב, ומעדות האם אף עולה, כי לא היה מעוניין ליטול בכך
2 חלק.
3
4 41. בנסיבות אלו סבורני, כי מקום בו הוכיחה האם את התקיימות חריג ההסכמה, ולמצער
5 את התקיימות חריג ההשלמה, אין מקום להורות על השבת הקטינים לארה"ב. אין אף
6 צידוק להעניק לאב את אותו סעד דחוף, של מתן עזרה ראשונה בהשבת הקטינים
7 לארה"ב. הדברים יפים אף ביתר שאת מקום בו הקטינים השתלבו בחיים בישראל,
8 כעולה כאמור מטיעוני האם.
9
10 42. אשר על כן התביעה נדחית.
11 היות ושני הצדדים יוצגו על ידי הלשכה לסיוע משפטי, ונוכח מהות ההליך, איני עושה
12 צו להוצאות.
13 המזכירות תשלח פסק דין זה לב"כ צדדים, וכן לרשות המרכזית, באמצעות עוה"ד
14 לסלי קאופמן.
15 פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.
16
17
18 ניתן היום, כ' אדר ב' תשע"ט, 27 מרץ 2019, בהעדר הצדדים.
19
20
21 נמרוד פלקס, שופט, סגן נשיא
22